

Den finansielle Følge af det vil være en Udgiftsforøgelse af 2,200 Kr. paa den Konto, hvorunder disse Bevillinger sortere; det kan jo ikke være afskrækkende. Jeg anbefaler hermed Forslaget til Tingets Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1908 til 31. Marts 1909.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2881 ff.)

Forslaget sattes til Forhandling.

Konseilspræsidenten (Neergaard): Efter at Forslaget til Tillægsbevilling var forelagt, er der afholdt en Udgift paa forventet Tillægsbevilling, som jeg finder det rigtigt her ved Tillægsbevillingslovens første Behandling at nævne for det høje Ting. Det er en Udgift, som har sat Krydseren „Heimdal“ i Stand til at begive sig til de af Jordskælvet ramte Egne paa Sicilien og i Syd-Italien for at bringe Hjælp til den nødlidende Befolkning. Havde Rigsdagen været samlet paa den Tid, da Ordren herfra blev givet til Krydseren „Heimdal“ om at begive sig fra Piræus til Messinastrædet, vilde jeg selvfølgelig, saaledes som man plejer at gøre i saadanne Tilfælde, have konfereret med de to Tings Finansudvalg angaaende denne Udgift. Men dette lod sig ikke gøre, idet det her var nødvendigt at handle hurtigt, hvis den Hjælp, det var Hensigten at yde, skulde kunne gøre tilstrækkelig Nytte.

Jeg tror, at alle i dette Ting have fuldt ud kunnet slutte sig til vor højtærede Formands Ord ved Mødets Begyndelse. Vi have alle følt det som en Sorg, der har ramt hele Menneskeheden ved denne uhørte store Ulykke. Nu til Dags er det lykkeligvis saaledes, at der er en Solidaritetsfølelse, der forbinder selv fjerntboede Nationer med hinanden, og indtræffer en saadan Ulykke, da føle vi det alle ikke alene som en Sorg, men vi føle det ogsaa som en Pligt efter Evne at være med til at bøde derpaa. Da nu vor Krydser „Heimdal“ laa nede ved Piræus, laa det ret nær at lade den være Budbringer fra det danske Folk med den

Hjælp, vi i Øjeblikket kunde yde. Krydserens Chef bemyndigedes derfor til at indkøbe Klæder og Levnedsmidler i det Omfang, som Krydseren kunde føre, og som skønnedes rimeligt, for at uddele det til den nødlidende Befolkning i de af Jordskælvet ramte Egne. Endvidere bemyndigedes Chefen til at stille sig under de italienske Marinemyndigheder, som lede Redningsarbejdet — under den Admiral, som kommanderer den italienske Eskadre —, og forblive dernede, saa længe Chefen skønner, at han er i Stand til at yde nogen virksom Hjælp med sit Skib. Den Hjælp, som allerede er ydet fra Krydseren „Hejmdals“ Side, er særlig kommen Byerne paa den calabriske Kyst til gode.

Det er en Selvfølge, at der deraf vil resultere Udgifter, ikke blot direkte Udgifter til Indkøb af Klæder og Levnedsmidler, men ogsaa saadanne Udgifter, som paa forskellig Maade ville medgaa til det forlængede Ophold. Jeg har imidlertid følt mig overbevist om, at det er en Udgift, hvis Afholdelse vil blive billiget af den høje Lovgivningsmagt, og derfor har jeg ikke taget i Betænkning at tage Ansvaret for dens Afholdelse paa den Tid, det skete, altsaa da Rigsdagen ikke var samlet.

J. C. Christensen: Skønt det ikke er almindeligt, at der finder nogen Forhandling Sted ved Tillægsbevillingens første Behandling, og skønt jeg heller ikke har meget paa Hjerte med Hensyn til Lovens Indhold, har jeg dog bedt om Ordet for at rette en Tak til den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister for den Meddelelse, han har givet Tinget. Venstre-reformpartiet er for sit Vedkommende villigt til i enhver Henseende at slutte sig til det af Ministeren foretagne Skridt og vise denne sin Villighed ved til sin Tid at stemme for Bevillingen. I øvrigt kan jeg udtale, at Partiet fuldt ud slutter sig til de varme Ord, hvormed den højtærede Konseilspræsident udtrykte sin Medfølelse med det italienske Folk i Anledning af den store Naturulykke, som har ramt en Del af det.

Dinesen: Jeg har ingen Bemyndigelse til at tale paa andres Vegne, men finder det ganske naturligt ud fra min egen personlige Opfattelse at sige, at jeg ogsaa føler mig meget tilfreds ved, hvad der er udtalt saavel af den højtærede Formand som af den meget ærede Konseilspræsident. Jeg tror ikke, Danmark kunde stille sig